

DEBAT D'ORIENTACIÓ POLÍTICA

INTERVENCIÓ DE JAUME BARTUMEU, EN NOM
DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

8 DE JUNY DEL 2012

PS PARTIT
SOCIALDEMÒCRATA

Edicions del GPS
Col·lecció Materials, 8
© d'aquesta edició: Grup parlamentari socialdemòcrata
Edició: 36.000 exemplars

Fotografies: Eduard Comellas · Consell General
Maquetació: marc número sis
Impressió: Impremta Principat

Dipòsit legal: AND. 370-2012

UNA OPOSICIÓ SERIOSA I RESPONSABLE

L'estiu passat vam fer arribar a tot el país el text de la intervenció que havia fet l'11 de maig del 2011, davant el Consell General, en el debat d'investidura del cap de Govern, Antoni Martí.

Aquest estiu publiquem les nostres intervencions en el debat de l'orientació política del Govern que es va celebrar al Consell General el dia 8 de juny del 2012.

El Grup parlamentari socialdemòcrata, portaveu al Consell General del Parit Socialdemòcrata, demostra així la voluntat de promoure el debat democràtic i facilitar a la ciutadania les nostres intervencions.

El debat del mes de juny del 2012 haurà servit per marcar les línies vermelles que segueixen separant el PS de DA.

Els socialdemòcrates hem assenyalat les greus conseqüències del que es vol presentar com aparentment indefugible, l'impacte gairebé sempre destructiu que les noves disciplines socioeconòmiques tenen sobre els menys afavorits, sobre els més necessitats.

No hi ha pitjor forma de poder que aquella que aspira a anul·lar les resistències. Antoni Martí i DA demostren cada dia que pretenen submissió i volen adhesions cegues.

Presentar, com ho fem els parlamentaris socialdemòcrates, alternatives és la gran tasca del moment i és la condició per mantenir viva l'essència de la democràcia.

Aquesta és la feina de l'oposició útil, al servei de l'Estat de dret democràtic i social.

Andorra la Vella, 3 d'agost del 2012.

Jaume Bartumeu Cassany
President del Grup parlamentari socialdemòcrata

INTERVENCIÓ DE JAUME BARTUMEU, EN NOM DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALDEMÒCRATA

Ahir al matí vam escoltar un discurs que es podria resumir així: el Govern treballa molt, fins ara mai ningú havia fet res pel país i en conseqüència vostès són els primers a fer-ho. I a més són tan valents que no tenen por del “desgast polític”.

Doncs no: ni són els primers que treballen pel país ni seran pas els últims. Andorra és valenta.

Ens va dir que, fins ara, “hi ha hagut massa oportunitats perdudes”. Miri, hi estem d'acord.

Entre el juny del 2009 i l'abril del 2011 vam viure –i Andorra va patir– actituds d'irresponsabilitat colossal per provocar inestabilitat interna. Alguns de vostès, Sr. Martí, les van orquestrar, dissenyar, i alguns dels seus consellers actuals protagonitzar.

Ens volien fer fora i seure als despatxos ministerials.

Antonio Maura polític liberal espanyol de finals del segle XIX i principis del segle XX va tenir una frase que és de plena aplicació al que s'esdevingué l'abril del 2011 amb l'arribada de l'onada taronja de DA “... que governin els que no deixen governar.” Arribaren amb una majoria parlamentària immensa com la mar. Arribaren precedits per la comunicació de la idea que la seva vàlua havia estat provada en els esglaons directius de les entitats bancàries i amb un polític populista al davant.

Es notava una sensació de confortable alleugeriment. Finalment arribaven els competents, que donarien confiança.

Els promotors de DA i vostè, Sr. Martí, es van abraçar a la crisi econòmica prometent de tot i força, sempre, això sí, amb molta il·lusió, per aconseguir arribar a l'Edifici Administratiu, el Govern.

Ja fa més d'un any que hi són però aquella abraçada se'ls ha girat en contra.

Amb tretze mesos s'ha passat de l'engany al desengany, de fer tot el que deia que no faria a fracassar en les seves promeses de reactivació de l'economia.

Les il·lusions s'esvaeixen, els artificis s'esfumen, les caretes cauen i les promeses s'esquincen.

L'economia està avariada, la desocupació augmenta i la solidaritat recula.

No fa falta dramatitzar. Només cal observar, prendre nota i anar traient conclusions. I el balanç no pot ser més desolador.

En un any del seu govern, la riquesa nacional ha disminuït, les importacions, les inversions, l'estalvi, i el consum intern han fet un pas enrere.

I, dissortadament, tantes i tantes empreses han tancat amb la consegüent crescuda del nombre de desocupats.

La crisi ja s'ha endinsat fins a la fibra moral de la societat, passant de la desorientació a un estat de descontentament cada dia més perceptible.

L'economia desafina d'una manera espectacular i no pot afinar-se tan sols amb elements de comunicació.

La societat ha entrat en processos de fragmentació.

Ara fa un any es suposava que vostè, Sr. Martí, podria comptar amb un equip econòmic convincent i eficaç.

La ciutadania que els havia fet confiança pensava que les mesures més profundes i les reformes de més envergadura s'haurien endegat en qüestió de setmanes, per aconseguir generar prosperitat, injectar crèdit a les petites empreses, relançar l'empresariat i propiciar generació de treball.

Però res de res.

Crec, Sr. Martí, que aquest debat d'orientació política li arriba en un bon moment i hauria d'ajudar-lo. Després d'un any on ha primat el desconcert i la desorientació en l'actuació del seu govern, potser és hora que s'orienti una mica.

Vostè va presentar a les eleccions una proposta que es pretenia pragmàtica i allunyada de les ideologies tradicionals. Un any després he de reconèixer que és veritat: ha demostrat no tenir cap ideologia clara. I li diré encara més, vostè ha canviat la ideologia pel clientelisme, intentant aconseguir a tots els que va prometre alguna cosa, i en particular als poders fàctics que van impulsar la plataforma que el va portar al càrrec. Però com passa sovint amb aquesta manera de fer política, que de nova poc en té, és impossible aconseguir tothom. I vostè ha aconseguit, en un any, fer enfadar, fins i tot, alguns dels seus més fidels suports, als quals va dirigir la part final del discurs d'ahir.

Aquest primer any del govern de DA és una perfecta demostració que sumar per sumar pot fer una suma zero. Afegir-se a la indefinició no multiplica sinó que acaba restant i això no permetrà avançar.

Sou un bon exemple per il·lustrar l'anàlisi que exposava Parag Khanna el 31 de maig, dijous passat, a La Vanguardia quan deia que "... la democràcia a Europa degenera en populisme, però guanyar eleccions no et fa millor governant, ni una majoria absoluta et fa eficient."

Andorra viu una situació excepcional.

Hi ha canvis profunds que afecten a l'economia, a la societat i també a la política.

Hi ha també un intent de conversió de l'economia en la ideologia dominant sobre la base de condicionar sempre els drets socials i culturals a la situació econòmica.

Una política que faci valer, que defensi, l'interès general és l'única empara que tenen els ciutadans davant la voracitat dels poderosos, que la crisi ha exhibit sense cap disfressa, tant a Andorra com arreu d'Europa.

El president del Grup parlamentari socialdemòcrata, Jaume Bartumeu, durant la seva intervenció en el debat d'orientació política el 8 de juny del 2012.

Els membres del Grup parlamentari socialdemòcrata seguint el debat. D'esquerra a dreta, a dalt: David Rios, Sílvia Bonet i Mariona González. A baix: Rosa Gili, Gerard Barcia i Jaume Bartumeu

Una societat democràtica és un espai de responsabilitats compartides.

Està regulada per unes lleis i per uns principis que són als textos constitucionals.

A Andorra la nostra societat es fonamenta damunt els límits que garanteixen la mínima cohesió necessària per poder parlar de comunitat nacional andorrana.

Ja sabem que en les societats capitalistes la democràcia es fonamenta també en l'acceptació de la desigualtat econòmica amb el contrapès de la igualtat política i de drets.

És, no cal dir-ho, un equilibri precari que necessita un component important d'equitat, si es vol evitar una fractura social que només pot conduir al conflicte i a la indiferència.

Política social

Per això, l'opció intel·ligent i responsable consisteix a vincular regulació econòmica i obertura a la inversió estrangera amb el reforçament de les proteccions socials, i no pas oposar una cosa a l'altra.

La reforma de la Caixa Andorrana de Seguretat Social pot ser ineludible però únicament pot ser cohesiva amb una modulació molt afinada dels retocs.

Preteneu que no esteu conculcant ni trepitjant cap dret. I ahir per reforçar la vostra argumentació ens dèieu que "un jubilat rep de mitjana una pensió que representa el triple del que ha cotitzat". Esteu en línia amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social que, la setmana passada, publicava unes estadístiques, fredes i cíniques, intentant culpabilitzar la gent gran que "costaria" 5.500 euros a l'any al sistema andorrà de seguretat social en despesa sanitària.

La gent gran no són números, no són pèrdues. La gent gran són persones a les quals hem d'agrair, entre moltes coses, que vostè i jo estiguem aquí i ara, en la seu del Consell General, parlant sobre el seu futur. Si en les noves formes de governar s'inclou la desconsideració

i el tractament de la gent gran com si es tractés d'un fred centre de cost comptable... s'ho han de fer mirar!

Amagueu o oblideu, o possiblement desconexeu, que el benestar són drets, no serveis. És més, aquests drets són essencials al nostre sistema constitucional, a l'Estat de dret democràtic i social que és Andorra.

El to del seu discurs pretén culpabilitzar a tots els usuaris de la CASS i als prestadors. Nosaltres no pretenem rebaixar el nivell d'exigència i control en les prestacions però no podem admetre que es faci pagar a justos per pecadors.

Fa angúnia que només ens parli del paper de control i inspecció de la CASS i s'oblidin els principis de solidaritat, igualtat i defensa, garantia i protecció dels drets reconeguts a l'article 30 de la Constitució, i garantits per l'Estat.

Malmetre ideològicament el benestar perquè "costa massa i no ens ho podem permetre" és malmetre la democràcia, i maltractar la Constitució que, com ho sap tothom, Sr. Martí, vostè no la volia.

D'ençà que heu arribat al Govern us dediqueu a complaure les exigències d'aquells que han prestat els diners a l'Estat, reduint la despesa pública i assumint, sense discutir ni reflexionar-hi cinc minuts, que l'actual Estat del benestar ha de ser revisat.

Ens dieu que és dolorós però, n'esteu convençuts, no hi ha cap més alternativa.

Doncs n'hi ha una: definir el marc d'una ciutadania social, que no deixi ningú en la dependència, la vulnerabilitat o desprotegit davant els accidents de la vida.

El pacte d'Estat sobre les prestacions socials s'hauria de fer sobre això.

Però el seu pacte de Toledo d'ahir, Sr. Martí, no era pas això, era un "lo tomas o lo dejas" sobre la base del que vostès ja tenen decidit.

Això no és consens, ni ampli ni curt, és un intent d'imposició de la vostra "veritat revelada": que l'única manera possible de sortir de la crisi en la qual es troba Andorra seria a base de retallades de la despesa pública social, reduint encara més l'escassament desenvolupat Estat del benestar.

Voldríeu centrar així el debat únicament en com retallar, malgrat l'enorme evidència que aquestes mesures són contraproductives tal i com ho demostra el que ha estat succeint a Grècia i a Irlanda, països en els quals aquestes mesures estan empitjorant espectacularment la recuperació econòmica.

Això no és, no pot ser, un pacte d'Estat. Això era i és un simulacre, una disfressa.

L'anunci de flexibilització del mercat laboral no és una bona notícia. A ben segur algun organisme internacional no compartiria aquí la vostra convicció.

Pel que fa a la reforma de la Funció Pública celebro que no vulguin "... fugir d'estudi ni un minut més..."

Llàstima que, aquí també, vulgui fer creure que abans de vostès ningú no havia fet res. Sap perfectament que no és cert. Que la seva predecessora Coalició Reformista es negués a participar l'any 2010 en la Taula de Treball sobre la Llei de la Funció Pública, no pot esborrar els trenta-tres acords a què va arribar la Taula, amb participació dels sindicats representatius de la Funció Pública, per avançar en la reforma de la Llei actual.

L'economia i la fiscalitat

Als que us guien en les retallades no els importa, ni poc ni molt, l'equitat de les mesures, els interessa veure com reduïu el deute i no els augmenteu la contribució.

Hem d'encarar la crisi no només des del vessant de la despesa sinó també des del vessant dels ingressos, de la fiscalitat.

Els socialdemòcrates estem convençuts que la pèrdua d'ètica i valors són a l'origen del desastre econòmic i que aquesta pèrdua és un llast pel futur.

En aquest escenari som conscients que on de veritat es reflecteix el compromís d'una societat amb uns valors i una ètica és en la fiscalitat.

I lamentablement la fiscalitat actual no respon a l'esperit ni a la lletra de l'article 37 de la Constitució.

Les recents modificacions no han respost tant a l'interès general com a la influència de grups d'interès.

Us empareu en el discurs neoliberal dominant: reduir els impostos és, sempre, positiu.

La suma d'una diversitat d'ajustos inconnexos ens deixa una espècie de formatge de gruyère que cada col·lectiu de la societat andorrana ha procurat foradar segons les seves conveniències en cada moment.

Per aquest motiu la capacitat política que s'utilitza per retallar la despesa, que sembla que requereix la conjuntura econòmica, també ha d'exigir-se per a una autèntica reforma fiscal capaç d'atendre l'interès general i les exigències de l'economia productiva. I no s'hi val a fer-ho al final de la legislatura. S'ha de fer ja.

És possible i és necessari. I en cas que no es faci, que no ho vulgueu fer, anirà augmentant el malestar social, i també aniran augmentant els grups, que la Caixa Andorrana de la Seguretat Social qualifica i classifica com "costosos".

L'obertura de la nostra economia

Nosaltres hem defensat sempre que cal afrontar amb valentia un procés ambiciós d'obertura de la nostra economia. I ho fem recordant sempre que el marc de desenvolupament econòmic natural del nostre país és principalment el de la Unió Europea.

Andorra no pot pretendre continuar amb l'actual proteccionisme econòmic, rebutjant el creixement i les moltes oportunitats que ha de representar la internacionalització de la nostra economia, assumint un risc cada cop més notable d'estancament econòmic i de recessió, en cas de no afrontar la internacionalització.

Per això defensàvem i defensem elaborar una llei que reguli les inversions estrangeres, com a marc normatiu que serveixi d'atracció positiva per a la inversió estrangera i que vingui a enriquir i ampliar la diversificació del creixement de la nostra economia.

Però el seu procés d'obertura s'assembla a un gran mercat de Calaf o potser caldria més parlar d'outlet, perquè vostè el que està promovent no és posar les bases perquè Andorra atregui talent i inversió estrangera de qualitat, el que vostè està promovent és la venda, boci a boci, i a preu de saldo del teixit empresarial andorrà a interessos estrangers. Només cal veure el que està fent Monitor Group, la consultora estrangera que el seu govern ha contractat per 1,5 milions d'euros, saltant-se alegrement totes les disposicions de la contractació pública, maquillant-ho amb l'ADI i el que estan proposant als afiliats a la UHA. Aquesta és la realitat de l'obertura econòmica que vostè i el seu govern ens proposa: no es busca inversió sinó compradors.

L'ocupació

Fa un any ens va prometre que faria de la lluita contra l'atur la seva prioritat, que era la seva màxima preocupació. Ara és hora de fer un balanç de la situació al cap d'aquest any on han esmerçat tants esforços a tornar a crear llocs de treball... Però les xifres són tossudes, i el que ens mostren és un 48% més d'aturats que fa un any, un 65% més d'aturats des del desembre! 1.003 persones inscrites al mes d'abril en situació de recerca de treball al servei d'ocupació, a les quals hauríem de sumar les 3 mil més que han marxat del país, bona part de les quals eren cotitzants a la CASS. Si aquesta era la seva prioritat, el fracàs de la seva política és més que evident. I ho és encara més quan, si analitzem la tendència, és veu que quan nosaltres vam deixar el Govern, la situació estava en vies d'estabilització i que amb vostè al Govern, gràcies a les seves no-mesures, a partir del desembre hem

vist aquest augment, li repeteixo d'un 65% de més en el nombre d'aturats.

En aquest àmbit també es troba a faltar que el sistema educatiu assimili els mecanismes de la societat d'aprenentatge per reciclar permanentment, buscar oportunitats per recuperar en l'àmbit de les noves professions a l'elevada desocupació, especialment juvenil, que tenim i donar opcions als més grans que difícilment podran reintegrar-se en el mercat de treball que havien conegut.

El turisme

Tornar a donar un impuls al turisme era una de les seves promeses electorals més destacades. Va fitxar, a cop de talonari, pagant-li més de 8000 € al mes, al director comercial de Port Aventura, per posar-lo al capdavant d'Andorra Turisme. I ho va fer reemplaçant un bon professional andorrà, coneixedor del país i dels mercats internacionals. S'han gastat més de 8 milions d'euros en 3 campanyes, han cedit la promoció i les reserves d'hotels del país a una empresa estrangera i per quin resultat? Un nombre de visitants que no para de baixar, un nombre d'estades estancat, i 287 reserves durant l'hivern a la web d'HotelBeds. Però a més d'aquest fracàs no solament no ha aconseguit unir a tothom darrere la seva política sinó que no ha fet més que dividir. I miri que vostè havia de ser l'home del consens i de la unitat. Ha dividit els hotelers, ha dividit els comerços, ha dividit les agències de viatge. El diàleg que havia de marcar la seva etapa al Govern s'ha tornat un monòleg sense gaire sentit, on fins i tot els fracassos són alabats com grans èxits. Ens va prometre humilitat i transparència, i quan el seu ministre fa balanç del desastre que ha suposat la seva campanya d'hivern, se'n vanagloria i se'n satisfà. Quina mostra més palpable d'aquesta humilitat és la seva política turística!

Relacions amb Europa

Sabem que les relacions amb Europa ja no poden considerar-se només política exterior en la mesura que la nostra economia ja aplica diverses directives comercials, duaneres, monetàries i financeres de la Unió Europea.

Per això li recordo, Sr. Martí, que la locomotora en la qual vostè ens deia ahir que es trobava en les relacions amb la Unió Europea va sortir de l'estació abans que vostè arribés a l'Edifici Administratiu. Ens sembla bé que hi hagi pujat.

Benvingut al tren que ens hauria de portar ben aviat a la conclusió d'un nou acord que ens acosti als avantatges i obligacions del mercat interior comunitari. Els socialdemòcrates sempre hem estat uns fermes partidaris de la convergència amb Europa.

Hem, doncs, de reforçar un gran consens sobre els eixos bàsics de la nostra política de relació amb Europa als quals cada part pugui incorporar els seus matisos però sempre amb el ben entès d'unes prioritats bàsiques compartides.

Conclusió

Senyor cap de Govern, tindrà tot el nostre suport en el desplegament d'una lluita decidida contra el contraban. Crec, però, que per encarar-la fermament haurà de revisar alguns protocols d'actuació de la Duana amb la finalitat d'evitar la reintroducció d'amistats perilloses.

A la vegada li hem de dir que no compartim la política del "fer més amb menys" en seguretat ciutadana. Les baixes per jubilació a la Policia s'han de cobrir si volem mantenir i reforçar la tranquil·litat del país.

També m'alegro que, finalment, vulgui tirar endavant el projecte de modernització i digitalització de l'Administració que vam treballar i al que vostès no volgueren donar suport tombant els corresponents crèdits extraordinaris en aquesta cambra, l'any 2010. Aleshores sí que hi hagué "qui encara, en qüestions tan cabdals com aquesta" feia "mesquins càlculs electoralistes".

La història d'Andorra no comença amb la seva elecció com a cap de Govern, S'entesta a parlar-nos de "nova Andorra", quan vostè no proposa res de nou. Ens treu les velles receptes que durant molts anys, vostè i els seus amics liberals van estar repetint i que ens han dut al cul de sac en què ens trobem: menys Estat, menys serveis públics,

menys confiança en el talent local, més contractacions a l'estranger, més assessors i càrrecs de confiança, més especulació en sòl urbà consolidat, amb noms i cognoms coneguts afavorits per una condonació de la cessió obligatòria.

Les receptes de la seva pretesa novetat són velles: Casino, l'eix de Meritxell-Carlemany pels vianants, heliport i –no hi podia mancar– l'aeroport de la Seu. Sembla que s'hagués inspirat en els seus vells dossiers de president del Grup parlamentari liberal.

Per gran que sigui, el desordre financer internacional no pot servir per explicar el fracàs de la política econòmica duta a terme durant el darrer any:

- No hi ha hagut recuperació.
- Ha augmentat la desocupació.
- Els dèficits públics no baixen.

Al nostre entendre les prioritats del 2012 són clares: feina pels joves, nous mitjans per a la policia i la justícia i enllestir la reforma fiscal.

Els andorrans esperen i desitgen que hi hagi un sentit, una direcció, que hi hagi ètica i que es parli clar, amb la veritat.

No estem pas confrontats només a una crisi econòmica i social sinó que tenim al davant el fracàs d'un sistema global.

El liberalisme polític del 1994 al 2009 i el liberalisme financer que l'acompanyava i l'orientava ens han posat de cara a la paret: la competitivitat del comerç andorrà s'ha degradat, les desigualtats socials augmenten, la crisi moral és ben evident i a la gent li costa creure en el seu futur.

Per això els socialdemòcrates defensem un altre model de societat, fonamentat en un creixement sostenible.

Això comporta trencar amb el model de "tenir-ho tot" que ha enriquit una minoria que no en té mai prou, i afirmar clarament que una part important dels recursos de l'Estat s'ha d'esmerçar en el benestar

col·lectiu. I, també, afavorir, mitjançant la investigació i la innovació, la transició ecològica.

Això suposa una expansió molt marcada de la despesa pública per estimular l'economia i la creació de llocs de treball. Situar la inversió del conjunt de Govern i Comuns al 3% del PIB a l'horitzó 2015 no és suficient.

No ens agraden els seus discursos de la por i l'angoixa.

Contràriament al que ens deia ahir, nosaltres volem creure que el temporal no ha vingut per quedar-se sinó que ha d'escampar, com les onades s'esgoten en arribar a la platja i que, més tard o més d'hora, Andorra es recuperarà. Per això preferim un discurs d'esperança perquè, per molts temporals i onades que hi hagi, un projecte polític només pot arribar a bon port si representa una esperança.

Per això defensem l'esperança front a la por. I defensem l'economia productiva, creadora de veritable riquesa, front a l'economia depredadora, generadora de bombolles especulatives.

Moltes gràcies.

SEGONA INTERVENCIÓ DE JAUME BARTUMEU CASSANY EN RESPOSTA A LES INTERVENCIIONS DE LADISLAV BARÓ SOLÀ, PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI DEMÒCRATA I D'ANTONI MARTÍ PETIT, CAP DE GOVERN

En primer lloc i en relació a la intervenció del president del Grup parlamentari demòcrata, bé, ell em diu que hi havia optimisme en el discurs d'ahir del Sr. cap de Govern. Bé, quan una de les afirmacions més rodones és que la crisi ha vingut per quedar-se, i la qüestió de les pensions de la CASS, a la qual em referiré d'aquí un moment, doncs, sembla que ho ha de presidir tot, jo sincerament no deguem tenir, en moltes coses, no tenim, les mateixes concepcions. Però la definició d'optimisme ja veig que no la podem compartir.

Ha començat vostè, ha seguit el Sr. cap de Govern. Sembla que el debat sigui sobre la posició de l'oposició, i no sobre l'orientació política del Govern. El meu estil d'oposició? Miri, jo li havia parlat del seu, i el seu estil d'oposició del 2009 al 2011, si acudeix a les hemeroteques, de pas, es podrà refrescar la memòria sobre el que va ser el bloqueig que vostè, i especialment vostè, va propiciar.

La manta del benestar no tapa prou, hi ha hagut un moment que ja em tornava a la situació del debat del pressupost del 15 de desembre de l'any passat, i semblava que ens havia de dir que els serveis públics s'han d'autofinançar, quan ha començat a dir que potser l'educació i la sanitat no pot anar al mateix moment per les inversions. Miri, la manta és molt petita, la manta de casa nostra. Però és que a vegades sembla que vostès vulguin canviar la manta per un llençol d'estiu, però quan vindrà l'hivern amb aquell llençol d'estiu no n'hi haurà prou.

L'augment de la inversió que s'ha situat en la línia del discurs d'ahir em sembla que es pot entendre al 2015, ens diu: no, ja demanem al Govern que augmenti la inversió. Bé, és que del que hauríem de parlar, ja que hauríem d'intentar fer un debat és de l'augment dels ingressos de l'Estat, perquè per augmentar la inversió no n'hi ha prou, ja ho he dit jo, en retallar per un costat, sinó que potser que s'augmentin els ingressos de l'Estat.

La qüestió de la seguretat, que, evidentment, estem d'acord que és molt important. Bé, posem-nos d'acord amb que a la policia, com a mínim, s'haurien de reemplaçar les baixes amb noves incorporacions que vinguessin a cobrir aquestes baixes.

El CDI amb França, miri, jo no n'he parlat perquè jo no sé si és gaire prudent de vanagloriar-se del resultat amb els problemes que pot plantejar per fer fugir inversors. Tampoc ho faré ara aquí. Jo crec que quan arribi, si l'hem de discutir, ja el discutirem, i a nosaltres ens sembla molt bé que tinguem un CDI amb França. No ens acaben de semblar bé alguns articles i ja ho he dit públicament. I no és cap insinuació, és una clara manifestació de la meva opinió.

El Sr. cap de Govern ha vingut aquí a fer de portaveu de l'oposició de l'oposició. I en lloc de parlar-nos del que semblava que havíem de parlar, doncs, sembla que hem de parlar de l'oposició i de la meua persona.

Miri, la por, la por. Vostè va fer un discurs el setembre que hi havia molta por, després en va fer un altre per cap d'any, al qual també es va referir vostè ahir, que continuava transmetent angoixa. Bé, doncs, deu ser que no sabem escoltar ni llegir prou bé el que vostè ens va dir ahir. Però és evident que hi havia bastanta por en les seves manifestacions.

La gosadia, és clar, vostè diu que si és fort o no és fort. Miri, jo no he dit el que vostè em vol fer dir, i la gran sort que tenim és que està gravat el que vostè va dir i el que jo he dit fa un moment. Jo no he dit, en cap moment, que vostè hagi dit que les pensions no estan garantides. Li he dit el que li he dit, que vostè m'ha semblat que tractava a la gent gran igual que ho fa la direcció de la CASS, d'una manera que no és adequada, al retreure'ls-hi el que costen. És això el que he dit: que vostè vulgui construir un discurs sobre el que no he dit, doncs és la seva llibertat, però en tot cas jo no ho he dit això.

Per tant, lliçons de democràcia? Miri, com que també està gravat i està dit públicament, i vostè veig que té temps de llegir els meus discursos històrics, li recomano que miri el del seu debat d'investidura. Veurà que al principi i reiteradament vam reconèixer, i vaig reconèixer, com s'havia de fer i com volíem fer, la seva gran victòria electoral.

Per tant nosaltres no la posem en causa, nosaltres no som els del 2009-2011 Sr. Martí, que no van voler reconèixer que un partit havia guanyat unes eleccions encara que fos amb majoria relativa i que van voler posar constantment pals a les rodes. No som nosaltres, són vostès aquests. Nosaltres el resultat de les eleccions el reconeixem, però també ens hauria de reconèixer com a mínim l'obligació nostra, i per tant jo diria l'obligació seva d'acceptar-ho, que nosaltres hem de defensar el mandat d'aquell 35% de ciutadanes i ciutadans que ens van votar. I per tant, no podem venir aquí a fer de càmera d'enregistrament i d'aplaudiment dels seus discursos. Hem de tenir el dret, perquè jo entenc que tenim no només el dret sinó l'obligació, de dir-li el que no ens agrada del que vostè hagi fet o no hagi fet.

Bé, ja que en la qüestió de la CASS, més enllà de l'intent de manipulació del que hem dit i no hem dit, vostè vol fer grans manifestacions, jo li parlaré d'unes quantes xifres. El seu discurs d'ahir era alarmista en aquesta qüestió, li he dit i li torno a dir. Parla que té dades que haurien de causar preocupació, però aquestes dades no les ha fet públiques, en tot cas nosaltres, no les hem rebut. Diu, i ho ha tornat a dir aquí, que falten 1700 milions d'euros, el doble del que hi ha. I això jo només ho puc qualificar d'una manera: que això és una mena d'intent d'alarmar sense explicar, que és el mateix que fa el president que vostès van nomenar a la CASS.

No tenen aquest nou estudi actuarial? Doncs, quan el tinguem, doncs veurem. Però jo crec que dir, com va dir ahir, que fins ara ningú havia fet res, era una altra manifestació gratuïta. I li diré per què. I jo sí que li donaré xifres. L'any 2008, la gestió de vellesa va veure incrementades les reserves en aquesta secció en més de 31 milions d'euros en aplicació de l'antiga llei de la seguretat social. L'any 2009, la gestió de vellesa va veure incrementades les reserves d'aquesta secció en 28,5 milions d'euros, només amb 2 mesos d'aplicació de la nova llei de la seguretat social. L'any 2010, la gestió de vellesa va veure incrementades les reserves d'aquesta secció en 51 milions i escaig en total aplicació de la nova llei de la CASS, és a dir 23 milions d'euros més que l'any anterior. I l'any 2011, la gestió de vellesa va veure incrementades les reserves d'aquesta secció en 45 milions i escaig d'euros, també en aplicació de la nova llei.

Si, a més a més, tenim en compte la davallada d'assalariats que hi ha hagut des de l'any 2008 fins al 2011, que podem xifrar cap a un 10%, l'increment a les reserves de vellesa al 2011 ha estat de 14 milions d'euros més que l'any 2008. Si això és no fer res, bé deu ser no fer res segons el seu criteri.

Les insídies? Clar és que és molt divertit gairebé, no? Resulta que, les insídies, nosaltres tenim el monopoli de la insídia i vostè deu tenir el monopoli de tirar la pedra i amagar la mà.

Miri no hi ha insídies en la meua intervenció d'avui, és molt clar. Jo quan li parlo que hi ha una condonació de la cessió obligatòria i que això té noms i cognoms, doncs té noms i cognoms i és públic això. Perquè, a més a més, a les parròquies està situat en els plans d'urbanisme les propietats i els noms dels seus propietaris. I la qüestió del contraban, doncs? Fins aquí podríem arribar que encara vostè pretengui que nosaltres no hem lluitat contra el contraban.

Diu que no ho he sabut dir mai. Miri, ja m'agradaria que vostè pugui aconseguir les mateixes operacions de lluita contra el contraban, al mateix volum, i la mateixa contundència, que vam fer nosaltres. I jo li he dit i li torno a dir, que estem al seu costat en la lluita contra el contraban. I m'he permès dir-li, i li torno a dir ara, que potser que revisi alguns criteris, que de fet, ja li vaig dir ahir informalment i avui li he dit formalment, aquí.

L'experiència, i que si he fet un bon o un mal discurs. Miri, clar, jo crec que vostè no ha vingut aquí a parlar de la seva orientació sinó de la nostra. Bé doncs està molt bé. Senyal que no li convé gaire parlar de la seva. Però en relació a l'experiència i si jo en tinc molta o poca, clar com que vostè tampoc ha caigut de l'última pluja doncs jo crec que en càrrec institucional el dec guanyar exactament d'un any i mig. Per tant no és molta més experiència la que pugui tenir que la que té vostè.

Inversió estrangera. Diu, que votarem el dia 21? La inversió estrangera doncs ja en parlarem el dia 21. Però el que m'ha agradat és que almenys per aquesta vegada sí que sap on passa el Consell General en la tramitació de les iniciatives legislatives perquè ahir, -pàgina 8 del seu discurs-, vam veure amb sorpresa que segons vostè la Llei de

l'allotjament turístic encara la tenim a tràmit en aquesta casa, quan ja la tenim votada i enviada als coprínceps com a mínim, no? És una demostració més de l'atenció amb la que vostè segueix els treballs d'aquesta Cambra suposo.

L'IVA bancari, no l'ISI bancari que ha dit vostè, sinó l'IVA bancari que ara serà l'IGI bancari. Bé ja en parlarem el dia que toqui aquí i no tinc cap inconvenient en parlar-ne. Però clar, com que vostè és un hàbil manipulador, no és el mateix el del 8% de la nostra proposició de llei que el 9,5% seu, perquè hi ha una diferència: entremig hi ha càlcul, si és sobre comissions o sobre el conjunt de les operacions. Miri si és diferent això. Després hi pot haver unes projeccions que diguin que el resultat serà si fa o no fa el mateix. Ja ho veurem, ja veurem i ja en parlarem quan toqui. I, per acabar, la funció pública, bé primer no s'havia fet res. Vostè és l'únic que ha fet alguna cosa. Després no, ja va reconèixer que les 33 qüestions n'hi havia alguna de bona i que l'aprofitarien. I finalment, doncs, ara resulta que no, que només fèiem taules de parlar per parlar. Bé potser deu ser per això que vostès en lloc de parlar amb els sindicats els hi diuen: per aquí o per la porta. Són maneres de fer.

TERCERA I DARRERA INTERVENCIÓ DE JAUME BARTUMEU REPLICANT AL PRESIDENT DEL GRUP DEMÒCRATA I AL CAP DE GOVERN

Bé per l'ordre de les intervencions: el president Ladislau Baró ha tornat a parlar del manual del perfecte opositor. I ha estat a punt de dir, i després s'ha recuperat, que nosaltres el que volíem és que baixessin els braços. No, no volem que baixin els braços. Al contrari, l'únic que fem nosaltres és queixar-nos que, de fet, ara hi arribaré al final, de fet, a l'acabar vostè la seva intervenció m'ha donat la raó amb el que ara li diré que és que, del que ens queixem és que potser és que es parla molt i no s'agafen decisions en la bona direcció.

La manta i el llençol que dic jo, bé té un cost. Sí ja ho sabem. Però això està lligat amb la reforma fiscal. Aleshores, clar, nosaltres no volem fer cap cursa. Nosaltres vam entrar la Proposició de llei de l'IVA entre altres coses perquè tots els aquí presents sabem que estava a punt, estava feta.

Rèdits polítics de l'IRPF? Miri, no cal tenir manual, és evident que ja me'ls dirà. Jo no els sé veure. Qui pot treure rèdits polítics d'introduir a Andorra aquest impost? Estic convençut que no n'hi ha. El que sí és una urgent necessitat perquè, com que no volem que ens retallin més la manta, ens sembla que hem de tenir més ingressos. I per això hem d'avançar en la legislació tributària.

Clar n'hi ha una que no li puc deixar passar que és la del catecisme. Miri, li recordo que nosaltres som socialdemòcrates no som demòcrata-cristians, i per tant, de catecisme no en tenim, eh!

El CDI. És que no tenim cap interès en fer-ne polèmica. És que jo no n'havia parlat del CDI, és el Sr. cap de Govern, al sortir aquí a les rèpliques, que n'ha tornat a parlar. No. Crec que com més en parlarem més mal farem a una situació que no som pas nosaltres que hem promogut la polèmica inicial. I acabo Sr. Baró. M'ha agradat aquesta mena d'estirada d'orelles que els hi ha fet al Govern, és el que li deia fa un moment. Perquè fins i tot vostè veu que no tot és comunicació i que el que fa falta és una mica de resultats concrets i més concentrats en determinades actuacions.

Clar, el Sr. cap de Govern semblava que hagués passat mitja legislatura, entre la primera intervenció i la d'ara. El to és tan diferent, que jo crec que aquest és el to que havia de tenir en la primera, segurament.

Això del turisme: nosaltres no ens n'alegrem pas de què hi hagi una baixa de turisme. I érem prou conscients que hi era. Nosaltres el que ens sembla és que per molt Ferrari que hagin anat a buscar, no van en la bona direcció. Aquest Ferrari no agafa la bona direcció. I com li he dit en la meva intervenció anterior, nosaltres tenim no solament el dret sinó l'obligació de dir, que ens sembla que no es va cap a la bona direcció. És tot el que volia dir Sr. Síndic, gràcies.

Amb aquesta darrera intervenció es va donar per acabat el debat, el Grup parlamentari demòcrata i el Govern no van voler tornar a intervenir.

